

lebe Engvandingarbejderne ind i et heldigt Spor. Det vilde være overordentlig ønskeligt, om der i den nærmeste Tid kunde ske en Forandring i vor nuværende Vandlovgivning og da særlig med Hensyn til Vandets Afbenyttelse. I denne Del af Landet er der betydelig Vandløb, og der er Egne, hvor de kunde stifte umaadelig Nytte, og hvor det vilde være ganske overordentlig økonomisk heldigt, hvis man kunde benytte dem paa en hensigtsmæssig Maade. Ved at forfætte denne Virksomhed der, vilde man kunne danne Grundlaget for en betydelig Del flere Landeindomme, saa at der kunde blive Plads for flere unge og driftige Mænd med lidt Kapital, som havde Lyst til at beskæftige sig med Landbruget, og som der vilde kunne sikke sig en ganske god Fremtid, forudsat naturligvis, at det er virksomme og økonomiske Mænd. For at denne Virksomhed kan udvikle sig i den Retning, som man nu nærmest tilsigter, er det imidlertid en nødvendig Betingelse, at Selskabet erholder det Tilskud, som er foreslaaet til det, men det synes jo, at Udvalget har ment, at der særlig skulde afsnappes paa Engvandingsskontoen, hvilket jeg anser for meget uheldigt. Jeg har ganske vist ikke stort Haab om, at det skulde kunne lykkes at faae denne Bevilling ved Finantslovens 2den Behandling, da det er hele Udvalget, som har foreslaaet Nedsættelsen; men paa den anden Side synes ogsaa Udtalelserne i Betænkningen at pege hen paa, at man ikke er afgjort imod den, men at man i alt Fald for Diebliffet ikke tror, at den er nødvendig, hvilket giver mig Haab om, at det paa et senere Trin, maaste endog i denne Samling, vil kunne lykkes at faae bevilget dette Beløb, som efter min Mening vil komme til at stifte overordentlig megen Gavn. Naar man ser hen til den Interesse, som i det Hele taget er viist dette Selskab fra Privates Side, idet dets Medlemmers Bidrag udgjør et Beløb af omtrent 15,000 Kr. aarlig, og naar man ser hen til det almindelige og store Formaal, som Selskabet har stillet sig, og som det ogsaa synes at være i Stand til at fyldestgjøre, saa forekommer det mig ikke at være formeget, om Staten ydede et lignende eller et lidt større Beløb dertil, og jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil tage denne Sag under nærmere Overveelse inden Finantslovens 3die Behandling. — Der er et andet af de Forslag, som er stillet til samme Paragraf, nemlig Forslaget under Nr. 43, som gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Tsmæierier eller Forsøg til Afkøling af Mælk, som jeg vil tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til. Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører i, at disse Forsøg særlig vilde komme de større Eiendomsbesiddere til Gode, thi, saavidt jeg kjender disse Forhold, saa er det temmeligt almindeligt, at endog temmelig smaa Landbrugere anvende den samme Maade i deres Mæierier som de større Landbrugere, og Tsmæierier

finder man lige saa godt hos de smaa som hos de større Landbrugere. De ere temmelig almindelige hele Landet over, og den Landbruger, som sætter Pris paa at faae et virkeligt Udbytte af sit Mælkeri, bliver nødt til at følge de Fremskridt, som finde Sted i saa Henseende. Jeg tror ogsaa, at den særdeles dygtige Maade, hvorpaa disse Forsøg hidtil have været ledede, samt deres Paalidelighed, for saa vidt som de have ført til Resultater, afgiver en Borgen for, at man uden Fare kan bevilge de de nødvendige Midler dertil. Naar man ser hen til, hvilken Betydning navnlig Smør har som Udsørfelsartikel, idet der i de senere Aar er udført Smør for over 30 Millioner Kr. aarlig, saa vil det let ses, hvilket Beløb blot nogle faa Procents Tab hvert Aar kan løbe op til, og denne Sag har derfor en saa stor Betydning, at det forekommer mig at være meget uheldigt, om man nu vilde standse i den Henseende. Sæller ikke saa et økonomisk Standpunkt set kan det være rigtigt, thi jo mindre, der bevilges aarlig til disse Forsøg, jo flere Aar vil der kræves, inden de kunne blive tilendebragte, og desto dyrere ville de forholdsvist blive, hvortil kommer Tabet for de Producenter, som kunde drage Nytte deraf. Jeg har naturligvis ikke noget Haab om, at dette Forslag skulde blive forfattet, eller at man her vilde gaa ind paa at give denne forsøgede Bevilling, men jeg har dog troet at burde henlede Opmærksomheden paa det Uheldige derved, for at vi muligen i Fremtiden kunde komme noget videre med denne Sag. — Endelig tør jeg maaste tillade mig med et Par Ord at omtale Vædringsforslaget Nr. 157 til § 26. Idet jeg fuldstændig kan slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), skal jeg endnu blot til det, der blev udtalt af det ærede Medlem, tilføje nogle faa Bemærkninger. Som det vil ses, har den ærede Indenrigsminister foreslaaet, at den Bevilling, der er opført paa Finantslovforslaget til Sikringsforanstaltninger paa Limfjordstangen, skal nedsættes med 400,000 Kr. Dette Forslag er ganske vist fremkommet efter Rystsikringskommissionens Instilling. Men ved Siden deraf har Kommissionens Flertal, det vil sige Kommissionen med Undtagelse af et enkelt Medlem, Vandbygningdirektøren, foreslaaet, at dette Beløb, i Stedet for at anvendes til Opsørelse af et Dige, hvis

Rettelser.

- Sp. 571, §. 12 f. o.: „end“ læs: „nemlig“.
 — 576, §. 1 f. n.: „som“ læs: „eller“.
 — 579, §. 29 f. n.: „muligt indrettede“ læs: „mulige“.